

דעם רבינ'ס

עוּכט

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוט שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער,

איז דא א נייע קבלת התורה? נאר יעדעס יאר באקומט מען א נייע פארשטאנד, און הכרה, א נייעם געשמאק, עצות צו מקיים זיין דעם הייליגן תורה.

דעריבער האט אונז די תורה געגעבן א מצוה צו ציילן מיט'ן מויל יעדן טאג גלייך ווען עס הייבט זיך אן א נייער טאג - באלד נאך דער שקיעה, דארף מען ארויסזאגן מיטן מויל 'היום' היינט איז אזויפיל טעג צום עמר. מען זעט פון דעם אז דער דבור איז א אויסערגעווענליכער כח צו דערמאנען א מענטש. אזוי ווי דער פסוק זאגט, כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד (ירמיהו לא, יט). ווען מען רעדט ארויס א זאך, געדענקט מען עס.

ר' נתן איז מסביר אין הלכות פקדון א וואונדערבארע הלכה אויף ספירת העמר. אז יעדן טאג הייבט זיך דער טאג אן מיט טונקלקייט, מיט חשך. דאס מיינט אז די סטרא אחרא וויל אונז יעדן טאג אויפווייזן: דו זעסט דאך אז ס'איז טונקל, עס איז נישט קלאר. ס'איז דא בלבולים און מניעות, יעדן טאג איז דא אנדערע שטערונגען, פרישע בלבולים, טרדות און מניעות צו דינען דעם אויבערשטן און צו דאווענען בפנינה, צו לערנען תורה און מאכן מצוות מיט א חשק, מיט א ברען און התלהבות אזויווי אן ערליכער איד דארף זיך פירן.

אבער מען דארף געדענקען אז די אלע פינטטערנישן, אלע הסתרות און מניעות זענען נאר ווי א שאלאכץ וואס נעמט ארום די פרוכט. צום ביישפיל ווען א אינגל וויל עסן א ניסל, אויב האט ער קיינמאל בעפאר נישט געזען אזא ניסל וועט ער זאגן: "ס'איז א שטיק קלאץ, א הארט שטיקל האלץ".

מיר שטייען שוין אינמיטן די הייליגע ספירה טעג, און בפרט דער שבת וועלן אלע אידישע קינדער ליינען אין דער תורה דער פסוק, וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה (ויקרא כג, טו). שטייט דארט אז דער כהן האט אויפגעהויבן דעם עמר - דער קרבן שעורים א תנופה לה'. לאמיר זען וויאזוי דער הייליגער רבי און ר' נתן ברענגען עס אראפ פאר יעדן איינעם פון אונז, לעבדה ולמעשה און ווי אזוי איז אקטועל די עבודה פון ספירה, דורכאויס דעם גאנצן יאר.

יעדן טאג נאך ספירת העמר זאגט מען ביי די תפלה פון רבוננו של עולם, אז די מטרה פון ספירה איז אז מ'זאל זוכה זיין 'לקדשנו ולטהרינו בקדשתה העליונה'. זיך מקדש און מטהר זיין פון די טומאה און פון די זמהה, וואס דאס איז די אלע נישט גוטע תאוות ומדות רעות.

מיר ווילן דערגרייכן נאכן ציילן פופציג טעג צו באקומען א נייע תורה. אזויווי ס'איז באוואוסט אז יעדעס יאר באקומט מען א נייעם דערהער, נייע פלים צו מקיים זיין די הייליגע תורה, און קיים התורה.

ווייל לכאורה איז די תורה שוין געגעבן געווארן ביים בארג סיני, דאן וואס איז פשט אז יעדעס יאר

מען האט יענעם טאג. מען קען אפמאכן אז דעם טאג וועל איך דאווענען געשמאק, היינט קען מען לערנען געשמאק וועט מען מער לערנען. עס זענען פארהאנען טעג וואס מען קען מאכן חסד זאל מען מאכן חסד. עס איז מיר איצטער גרינגער צו זאגן תהלים וועל איך זאגן תהלים. אויב קען איך היינט נאר זאגן לקוטי תפלות וועט מען דאס זאגן.

עס שטייט אין משנה רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, דער אויבערשטער האט געגעבן פאר אידישע קינדער אסאך מצוות און מען קען זיך מחיה זיין יעדן טאג מיט אנדערע למודים און מצוות. דער עיקר איז אז א מענטש זאל נישט קיין טעות האבן אז דער היינטיגער טאג איז בטל און ער לאזט עס אוועקפליען ווי א רויזען.

א מענטש דארף וויסן אז ער וועט דארפן געבן דין-והשבון אויף יעדן טאג און אפילו אויף יעדע שעה. אזוי ווי עס שטייט שבע שבתות תמימת תהינה. אז די זיבן וואכן פון די ספירה דארפן זיין גאנץ, עס דארף זיין בשלמות. דאס מיינט אז קיין שום רגע און קיין שום מינוט זאל נישט פארלוירן ווערן.

דאס איז אויך מרמז אויף דאס לעבן פון א מענטש, ווייל זיבן וואכן איז מרמז אויף אלע זיבן טעג פון די וואך. זונטאג הייבט זיך אן נייע זיבן טעג נישטא קיין אכט טעג אין א וואך, נאר זיבן טעג. עס איז מרמז אויף זיבן טעג וואס חז"ל זיך איבער זיבן, זיבן, זיבן, און א מענטש דארף וויסן אז אלע טעג און אלע מינוטן זענען געצייגלט, און מען טאר נישט אפלייגן אויף מארגן, הלואי זאל ער מארגן ענדיגן דעם חוב וואס ער דארף מארגן אויספירן.

וועסטו אים זאגן ניין: "נעם א האמער, צעברעך דעם שאלאכץ, וועסטו טרעפן דערין א געשמאקע ניסעלע." מען דארף וויסן אז די שאלאכץ איז נאר א שאלאכץ, און מען דארף אריינגיין אין די פנימיות און דארט איז באהאלטן א פרי מלא-טעם.

די זעלבע זאך דארף א מענטש וויסן אז יעדן טאג איז דא פרישע בלבולים און באזונדערע מניעות און עס דאכט זיך פאר א מענטש אז דער טאג ווערט נישט גערעכנט ווי א טאג פון זיין לעבן. מען קען הערן ווי אינגל זאגט אמאל: "היינטיגער טאג קען מען נישט דינען דעם אויבערשטן" אזוי וויל רוב וועלט זאגט: "היינט איז ערב שבת - א שווערע טאג", "יעצט איז ערב פסח", "בין הזמנים איז נישט קיין צייט". ווער רעדט פון חול המועד, ווי איז דא צייט צו לערנען? ווידער א טענה "היינט איז זונטאג", מארגן האב איך א חתונה און נעכטן האב איך

געהאט א נסיעה, און אזוי יעדן טאג האט דער יצר הרע תירוצים פארוואס קען מען נישט דינען דעם אויבערשטן מיט א פרישקייט מיט א ברען און מיט א חיות.

דערפאר האט אונז דער תורה געגעבן א מצוה וואס הייסט מצות ספירת העמר, אז דו ווילסט באקומען די הייליגע תורה דארפסטו וויסן אז גלייך אנהייב טאג דארפסטו זאגן 'היום יום'. היינט איז א טאג נישט קיין חילוק וואס דער טאג וועט דיר ברענגען, וואס דו וועסט אריינבאפן אדער נישט, קודם זאלסטו געדענקען אז ס'איז א טאג און טאמער ס'איז דיר שווער, קען מען זיך שטארקן לויט די מדות וואס

איין אעשה'ס

דער האלבער באווייט וואונדער
סאר טייער איבער קינדער

”וואס הייסט? איך האב דאך קלאר באשטעלט.”
האט מיין טאטע זיך געבעטן.

בקצור, זיי האבן מברר געווען און צוריקגעקומען
זאגן אז זיי האבן נישט קיין איין אויטא וועלן זיי
אים געבן א גרויסע ווען (טענדער) פאר דעם זע-
לבן פרייז וואס ס'קאסט א קליין קארעלע. מיין
טאטע קומט אפנעמען זיינע עלטערן און עס
פאלט אים איין אז מיין פעטער און מומע קענען
זיך מיטכאפן מיט דעם גרויסן טענדער. פון איין
מינוט צום צווייטן האבן זיי זיך שנעל געמאכט
גרייט, איינגעפאקט אביסל צידה לדרך און ויסעו.
דארט ביים ציון פון הייליגן צדיק האבן זיי גע-
קענט מתפלל זיין. און מיין טאטע האט זיי נאך
אביסל ארומגעפירט צו קברי צדיקים און דערנאך
איהיימגעברענגט. זיי האבן אים זייער מכיר טובה
געווען דערפאר. אויך מיין זיידע און באבע האבן
זיך געפרייט אויף די אקציע וואס איז בעזר השם
אזוי גוט געלונגען!

זיי האבן טאקע זוכה געווען צו זיין הייליגן
תנא איז זוכה געווען צו אלע גוטע השפעות וואס
מען קען דארט זוכה זיין. עס איז אריבער א צייט
און זיי זענען טאקע געבענטשט געווארן מיט א בן
זכר. דער וואונדערליכער רינג אין די מעשה איז אז
דער בריית איז אויסגעקומען פונקט א טאג נאך ל"ג
בעמר!

מיין פעטער און מומע זענען געווען אין ארץ
ישׂראל מיטצוהאלטן א חתונה. זיי זענען גע-
ווען דארט נאר פאר א קורצע צייט און האבן
נישט געהאט קיין קאר, אזוי אז עס איז זיי ממש
נישט אויסגעקומען צו פארן אויף קברי צדי-
קים. איין זאך האבן זיי נישט געוואלט מוותר
זיין, צו פארן קיין מירון צו רבי שמעון בר יוחאי
זיך אויסגיטן דאס הארץ. זייער יונגסטע קינד
איז שוין געווען א גרויסע און זיי האבן זייער
געוואלט געהאלפן ווערן מיט א בן-זכר.
זיי האבן מתפלל געווען צום אויבערשטן און זיי
האבן פרויברט אהער און אהין צו שאפן א וועג
צו פארן אבער עס איז נישט געגאנגען. עס האט
שוין אויסגעזען ווי זיי פארן אהיים אן צו פארן
אויף קברי צדיקים.

פלוצלינג, ממש א טאג פאר זיי האבן שוין גע-
דארפט אהיימפארן האט מיין טאטע געדארפט
פירן מיין זיידע און באבע קיין צפת. ער האט
באשטעלט צו דינגען א קליין קאר פאר דעם צ-
וועק. אינדערפרי, ער גייט אפנעמען דעם קאר
און ער טרעפט אן א ליידגע פארקינג לאט.
ליידיג מיינט אז קיין איין קאר איז נישט דארט
געווען. מיין טאטע פּרעגט די איינגעשטעלטע,
”וואו איז דער קאר וואס איך האב באשטעלט?”
זאגן זיי אים גאנץ פשוט. ס'איז מער נישטא...

מַעַמַד צוֹם שְׁלוֹם פּוֹנְעִים דְרוֹקוּ דַעַם סֵפֶר הַקְדוּשׁ לְקוּטֵי מוֹהַר"ן

דְּעַר סֵדֶר הַמַּעַמַד אִיז פֶּאָרְגֶּעקוּמֶען ווי פֶּאָלְגַנְד:

מָעַן הָאָט זִיךְ גֶּעשְׁטֶעלְט דאָווענען מיט און ערנסקייט מיט הַתְּקַשְׁרוֹת צוֹם הַיִּלְיָגוֹ רַבִּי'ן אַזוֹי ווי ראש השנה ביינאכט און יום כפור. שְׁפֶעטער הָאָט מָעַן זִיךְ

גֶּעגרייט צוֹם סִיּוּם ווען ר' אהרן לייב ציגעלמאן ז"ל איז צוגעגאנגען צוֹם סֵפֶר אָנְגֶּעטוּן מיט אַ שְׁיִינֶעם נייעם זיידענעם בָּגָד. ער זיך געשטעלט אין דער הויך און געהאלטן דעם הייליגן סֵפֶר אין האנט, מיט אַ הויכן קול האט ער אויסגעשריגן די בְּרָכָה 'שְׁחַיִינוּ', ווען דער עולם ענטפערט אינאיינעם מיט אַ דינערדיגע 'אָמֵן' וואס האט געשפאלטן הימלען.

שְׁפֶעטער איז צוגעגאנגען דער ראש השנה בעל תפלה ר' שלמה יהודה האפמאן הי"ד מיטן זאגן דעם 'אַתָּה הַרְאִיתָ לְדַעַת' אַזוֹי ווי שְׁמַחַת תוֹרָה, וועלן אלע אַרומיגע טאנצן אַרום דעם בעלעמער מיט סִפְרִים און מיט דעם סֵפֶר הַקְדוּשׁ לְקוּטֵי מוֹהַר"ן אין די הענט. זיבן מאל האט מען געטאנצט הקפות. אפילו קליינע קינדער האבן גענומען אין זייערע הענט דעם הייליגן סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן און געטאנצן מיט גרויס פרייד, מיט דעם נייעם איינגעבינדענעם סֵפֶר. האנט ביי האנט האבן זיך אלע חסידים

גֶּעפֶּראָוועט דַעַם גְרוֹיֶסן סִיּוּם ל"ג בְּעַמֶּר אִין שְׁטאַט וואַרשע

מיר ברענגען אַראָפּ אַ באַשרייבונג וויאָזוי רבי יצחק מאיר קורמאן באצייכנט מיט קאלירן דעם וואונדערליכן מעמד אין בְּרֶסֶלְבֵּ'ע שְׁטִיבֶל אין פולין צוֹם ענדע פון הדפסת לקוטי מוהר"ן.

מיר גייען צוריק הונדערט מיט איין יאר, יאר תרפ"ד ווען אין לובלין איז געווען אַ איד מיט'ן נאמען ר' יהודה לייב רוזנפעלד [גערופן ר' לייבעלע פראמפאלער] האט אנגעהויבן מסדר זיין צו דרוקן דעם סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן. אַ וויילע שְׁפֶעטער איז די אַרבעט געווארן איבערגענומען דורך ר' אהרן לייב ציגעלמאן ז"ל פון וואַרשע, וועלכער האט מיט מסירות נפש אוועקגעגעבן זיין גוף און געלט צו קענען דרוקן די צוויי חלקים לְקוּטֵי מוֹהַר"ן אויפן שְׁעֵנְסְטוֹן און רייכסטן דרוק. אויך

האט ער צוגעלייגט דעם שער-בלאט מיט אַ סְפֶּעציעלן שער אויסגעקריצט מיט גרינע אינטערעסאנטע קאלירן אַ שיינעם בוים מיט אַ בילד פון הייליגן רַבִּי'נס ציון אין אומאן.

דער סֵפֶר איז פֶּאָרְטִיג געווארן, מען גרייט זיך אויף אַ גְרוֹיֶסן יום טוב אין שְׁטאַט וואַרשע. די נאכט פון ל"ג בְּעַמֶּר איז באשטימט געווארן פֶּאָר דעם מַעַמַד, ווען אַ גְרוֹיֶסער קבוץ אידן פון רוב שטעט אין פּוֹלֵן האָבן זיך פֶּאָרזאַמלֶט אין בְּרֶסֶלְבֵּ'ער שְׁטִיבֶל אויף 43 דזשאלנא גאס.

אַנגעכאַפּט טאַנצנדיג צוויי שטעה אָן קיין אַפּשטעל מיט דעם באַוואַקסן ניגון 'בָּך' רבינו נגילה'.

די טענץ ווערן שטערקער, מען הייבט זיך אין דער לופטן, אז די שטויב באַדעקט די פאַרזאַמלטע אין אַ וואַלקן פון שטויב ווי ביים קבלת-התורה. וואויל זענען די אויגן וואס האבן צוגעזען און געשפירט דעם זיסן באַטעמטן געפיל

פון דבקות אין הייליגן באַשעפער און אין זיינע צדיקים אַ געפיל וואס מען קען נישט אַרויסשרייבן אויפן פאפיר.

אַ ברייטע סעודה ווי סעודת-שלמה איז צוגעשטעלט געווארן פון אלע געשמאקע מאַכלים און ברוחניות האט מען געשפירט א טעם גו עדן אין די קויליטש און מאַכלים דערמאנדיג זיך די מעשה פון די זיבן בעטלערס ווען אלע זיבן

בעטלערס קומען אויף דער חתונה און בענטשן די חתן-כלה מיט אַ דרשה געשאנק.

שיינע דרשות זענען איבערגעגעבן געווארן איבער דעם גרויסן מעלה פון דרוקן און דער גרויסן חיוב פון לערנען דעם הייליגן ספר, יעדער יחיד פאר זיך און ברבים זאל מען מאכן אינאיינעם שעורים צו מפיץ זיין די די ליכטיגע תורות און מאַמרים פאר יעדן איד באַזונדער, מען זאל נישט זיין קיין טריקענער שטיקל האַלץ, אַדער אַ שליםזלניק, נאר

פילעווען אין רבינ'ס ספרים און משמש זיין דעם צדיק מיט וואס מען קען נאר, כּדי דעם רבינ'ס פייערל זאל ווייטער טלואין ביז משיח וועט קומען.

אַלע צוהערערס האבן זיך פונדאסניי גענומען אויף זיך קימו-וקבלו, זיך צו באַנייען און צו זיין אַ ברסלב'ער חסיד מיטן גאַנצן האַרץ, מיט פיל דאַנק צום באַשעפער, אלע נעמען זיך

פריש אונטער צו מקיים זיין די וואונדערליכע עצה צו דאווענען בכח און זיך אויסשמועסן דאס האַרץ טאַג-טעגליך ביי התבודדות, זאַגן תהלים, און זיין בשמחה, זיך פרייען מיט די נקודות טובות, שלא עשני גוי, זיך דערנענטערן צו תורה און מצוות, בפרט אז מיר האבן זוכה געווען זיך אַנצולאנען אויף דעם גרויסן צדיק וואס האט צוגעזאַגט אונז צו פאַררעכט און אויסגערופן: "דיפיט אויף מיין כח, איך גיי פאר אייך".

די טענץ זענען ווייטער אַנגעגאַנגען ביזן זון אויפגאַנג, ווען עס איז געקומען די צייט פון תפלת שחרית פּותיקו זענען אלע געלאפן אין מקוה, גרייטנדיג זיך אויף אַ ברענענדיגן שחרית מיט צעקנות און מחיאת-כפיים, נאכן דאווענען אַ תיקון הכללי אינאיינעם, און נישט פאַרגעסן נאָר אַ טענצל נאכן תיקון הכללי, ווייל דער רבי האט דאך באפוילן אַז 'מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד' בפרט אין אַזאַ הייליגן טאַג פונעם גרויסן הלולא פונעם תנא אַלוקי רבי שמעון בר יוחאי.

א שמועס מיט'ן זיידן

א
ג
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

א שמועס מיט זיידן

זיידע - א גוטן, בערעלע, וואס וועלן מיר היינט שמועסן?

בערעלע - אפֿשר האט זיידע א שיינע מעשה וואס איך האב נאכנישט געהערט?

זיידע - א מעשה? הא א מעשה איז זייער א גוטע זאך, לאמיר טראכטן מ... איך דערמאן זיך א מעשה וואס איך האב געהערט - דאכט זיך מיר - איבערזאגן פון ר' לוי יצחק בענדער ז"ל. הער צו:

עס איז אמאל געווען איד א שמיד. זיין פרנסה איז ער געווען אז ער פלעגט מיט פייער צוזאמשמעלצן אייזן. ער האט געוואוינט אין אוקריינע נעבן דעם דערפֿל רעסאשע.

אין איינע פון די טעג, ווען ער האט זיך געארבעט זיין ארבעט אזוי רואיג און געמיטליך, הערט ער פֿלוצלינג א מאדנעם גערויש פון העכער דעם בארג וואו ער האט געארבעט. ער האט געקוקט אהין און אהער ביז ער האט באמערקט א שרעקליכער בילד. א גרויסער וואגן שאקלט זיך ווילד אויף אלע זייטן. איין רעדל איז אראפגעפאלן פֿלוצלונג אינמיטן

פֿארן און עס פֿארט שנעל צום אפֿגרונד! דער שמיד האט נישט געדארפֿט זיין קיין גרויסער חכם צו כאפֿן וואס עס גייט פֿאסירן מיט די מענטשן וואס זיצן אויף אזא צעבראכענעם וואגן, וואס גליטשט אראפ דעם בארג מיט א ווילדע שנעלקייט. ס'איז ספֿנת נפֿשות ממש. זייער לעבן איז אין א שרעקליכן געפֿאר.

דער שמיד וואס איז געווען א שטארקער מענטש, א בעל כח, האט באשלאסן זיך צו מוסר-נפֿש זיין און פרובירן ראטעווען די מענטשן פון וואגן. אין איין אייגנבליק האט ער געגעבן א טאנץ א אוועק פון זיין פֿלאץ און האט זיך געשטעלט אונטן פונעם בארג, גרייט צו כאפֿן דעם וואגן. מיט זיינע ברייטע אקסלען האט ער זיך אנטקעגן געשטעלט און ווען דער וואגן איז אנגעקומען האט עס שטארק אריינגעהאקט אין דעם איד, אבער עס האט זיך אפֿגעשטעלט אין די לעצטע מינוט... ווייסטו בערעלע ווער איז איינער פון די מענטשן וואס איז געזעצן אויפֿן וואגן?

בערעלע - אמ... אפֿשר דער הייליגער בעל שם טוב?

זיידע - גאנץ נאנט צוגעטראפֿן... אן אייניקל פון בעל שם... דאס איז געווען דער הייליגער רבי ז"ל. ער איז געווען צווישן די מענטשן וואס זענען געזעצן אויפֿן וואגן... דער פֿשוט'ער שמיד האט גארנישט געוואוסט וועמען ער ראטעוועט אין ענע מינוט... נאך דעם גרויסן נס, ווען אלע מענטשן זענען אראפ פונעם וואגן איז דער הייליגער רבי ז"ל צוגעגאנגען צום איד - דער שמיד און אים אנגעוואונטשן: "לאנג לעבן זאלסטו..."

וכך הוה, אזוי איז טאקע געווען. דער איד איז

עלטער און עלטער געווארן... ער איז שוין געווען אזא אלטער איד מיט א וויסע בארד, ער האט געלעבט איבער הונדערט יאר!!!

בערעלע - מער ווי הונדערט יאר? איך האב נאך קיינמאל נישט געהערט אזא זאך.

זיידע - יא יא א ברכה פון רבי'ן, דער שמיד איז געווען אן עלטער פטער פון ר' שבת' ברסלב'ער און ער פלעגט אסאך מאל דערציילן די מעשה מען זאל הערן די גרויסקייט פון הייליגן רבי'ן.

דו וויסט בערעלע דער רבי זאגט אז פון ספורי מעשיות פון צדיקים וועקט זיך אויף דאס הארץ צום אויבערשטן און מען לערנט זיך אפ פון זייערע וועגן.

בערעלע - יא, איך האב אזא קארטל. איך מיינ אז ס'איז נומער איין-אין-אכציג. ס'דא דאך א בילד פון א אינגעלע וואס ליינט

מעשיות פון צדיקים און ער וויל אויף זיין א צדיק.

זיידע - זייער שיין, נו, לאמיר הערן פון דיר, בערעלע, וואס קענסטו זיך לערנען פון די מעשה?

בערעלע - איך מיינ אז מען קען זען די גרויסקייט פון א ברכה פון רבי'ן וואס איז אינגאנצן מקים געווארן אזוי אויף מיט אונז, וואס דער דער רבי האט אונז געגעבן א הבטחה מיט עדים, וועלן מיר זיכער זוכה זיין צו זען די הייליגע הבטחה. ווער עס איז געווען ביים ציין און געזאגט תיקון הכללי און געגעבן א פרוטה וועט ער אוודאי צום סוף מתקן זיין און ארויסשלעפן מיט די פאות פון שאול תחתית!

זיידע - אשריף! זייער זייער שיין, דער אויבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן זוכה זיין זיך אויפצואוועקן און מחזק זיין פון יעדע מעשה און גוטע זאך וואס מיר הערן.

געדענקען דורך די הייליגע מצוה פון ספירת העמר. דער אויבערשטער זאל העלפן אז בזכות דער הייליגער תנא רבי שמעון וואס ער ווייסט דער סוד פון ספירת העמר אזויווי אלע אידן זייגען 'בר יוחאי... שבע שבתות סוד חמשים'. דער הייליגער ר' שמעון ווייסט דעם סוד חמשים, דער שער פון משיח דער שער פון תשובה פון תהלים. בזכות דעם זאל זיך עפענען פאר אונז אלע שערים, שיערי תשובה, שיערי גאולה, שיערי שמחה, שיערי תורה און נאך דאס יאר זאל מען זוכה זיין צו די גאולה משיח זאל נתגלה ווערן מיט רבי שמעון און מיט אלע צדיקים, און עס זאל זיין א גאולה ברחמים וחסדים מגלים. א ליכטיגן פרייליכן שבת.

דער ריינער קוואל

המשך פון זייט 2

יעדנספאל, א מענטש זאל נישט זאגן אז מארגן וועט ער דינען דעם אויבערשטן, אזויווי דער הייליגער רבי זאגט אין תורה רע"ב 'היום אם בקולו תשמעו'. ווער עס וויל דינען דעם אויבערשטן ער וויל פאלגן דעם אויבערשטנס קול דארף ער וויסן אז דער עיקר איז "היום, נאר היינטיגן טאג".

זאגט ר' נתן אז דורכדעם וואס מען ציילט גיין און פערציג טעג און מען גייט ארויס פון אלע טומאות מצרים און מען באקומט די הייליגע תורה שבועות דארף מען שוין שפעטער נישט ציילן מיט'ן מויל די ספירה, ווייל מען וועט עס שוין ממילא א גאנצע יאר

די דרייצנטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט

5 די זיבן בעטלערס

עוסק אין דער חכמה. און אפילו קליינע קינדער. סע איז דארטין ניט פארהאנדין א קינד וואס סע זאל ניט קענען שפילן אויף עפעס א כלי שיר. און דער קלענצטער פון דער מדינה איז דער גרעסטער חכם אין איין אנדערע מדינה אין דער חכמה פון מאזיקא.

און די חכמים און דער מלך פון דער מדינה און די קאפעליס זיי זענען זייער ווילד גרויסע חכמים. אין דער חכמה.

אמאל זענען גיזעסן די חכמים פון דער מדינה. און איטליכער האט זיך בארימט מיט זיין חכמה אין מאזיקא דער האט זיך בארימט ער קאן שפילן אויף דעם כלי שיר. און דער האט זיך בארימט ער קאן שפילן אויף דעם כלי שיר. און דער האט זיך בארימט מיט דעם כלי שיר. און דער האט זיך בארימט ער קאן שפילן אויף עטליכע כלי שיר. און דער האט זיך בארימט. ער קאן שפילן אויף אלע כלי שיר.

און דער האט זיך בארימט. אז ער קאן מאכין מיט זיין קול אזוי ווי דאס כלי שיר. און דער האט זיך בארימט. ער קאן מאכין מיט זיין קול אזוי ווי דאס כלי שיר. און דער האט זיך בארימט. ער קאן מאכין מיט זיין קול אזוי ווי עטליכע כלי שיר.

און דער האט זיך בארימט אז ער קאן מאכין מיט זיין קול אזוי ווי א פויק פונקט. גלייך ווי מע פויקט. און דער האט זיך בארימט. ער קאן מאכין מיט זיין קול אזוי ווי מע שיסט אויס פון איין הורמאטעס

אז זיי האבין גומר גיווען די שמחה פון דעם טאג. און זיי האבין דערנאך איבער גינעכטיגט. אין דערפרי האבין זיי זיך ווידער דערמאנט און האבין גיבענקט וכו' נאך דעם בעטלער וואס ער האט גיהאט א קרומען האלז דערווייל קומט ער אריין און זאגט איך בין דא וכו'. פרי האב איך אייך גיבענטשט אז איר זאל זיין אזוי ווי איך. היינט שענק איך אייך דרשה גישאנק אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך.

איר מיינט. אז איך האב א קרומען האלדז. איך האב גאר קיין קרומען האלדז ניט. אדרבא איך האב זייער א גלייכין האלדז. זייער א שיינעם האלדז. **נאר סע איז פארהאנדין הבלי עולם.** (דהיינו נארישקייט פון דער וועלט) און איך וויל גאר קיין שום דוה אין דער וועלט ניט אריין לאזן. (און דריבער האט ער א פנים ווי א קרומער האלדז. ווארין ער פארקרימט דעם האלדז פון די הבלי עולם און ער וויל גאר קיין שום דוה אין דער וועלט ניט אריין לאזן)

אבער צום אמת האב איך זייער א שיינעם האלדז. זייער א וואוילין האלדז. ווארין איך האב זייער א וואויל קול. און אלע קולות וואס אין דער וועלט וואס נאר א קול אן א דיבור. קאן איך אלע קולות נאך מאכין מיט מיין קול. ווארין איך האב א האלדז און א קול זייער א וואוילס און איך האב א הסכמה דרויף פון דער מדינה.

ווארין סע איז פארהאנדין א מדינה וואס זיי קאנען אלע זייער וואויל די חכמה פון מאזיקא. (דהיינו די חכמה פון שפילן און זינגען) און זיי זענען אלע דארט

און אײַך בין דאָרט אײַך גײַווען (דײַנו דער מיט דעם קרוימען האַלז וואָס ער דערצײַלט דאָס אַלץ)

האַב אײַך מײַך אָנגײַרונג און האַב צו זײַ גײַאָגט מײַן קול אײַז בּעסער פון אײַערע קולות. וְהָא רֵאָיָה. וואַרין אַז אײַר זענט יואַ אזױנע חכמים אין מזיקא העלפּט זע די צױווי מדינות.

וואַרין סע אײַז פאַרהאַנדן צױווי מדינות. און די צױווי מדינות זענען ווייט אײַנער פון דער אַנדערער טױזנט מייל.

און דאָרט אין די צױווי מדינות אַז סע קומט די נאַכט קאַן מען ניט שְׁלאַפֿן וואַרין אַז סע ווערט נאַכט אַזױ הײַבן זײַ אַלע אָן צו קלאַגן מיט אַ קול יְלָהָ. אַנְשִׁים וְנָשִׁים וְטָף.

וואַרין בײַנאַכט. הערט מען דאָרט אַ קול יְלָהָ זײַער (דײַנו אַ וויינידיק קול פון קלאַגן) און מחמת דעם מוזן זײַ אַלע דאָרט אָנהײַבן צו קלאַגן. מאַנען און ווייבער און קליינע קינדער.

אַז סע זאַל ליגן אַ שְׁטײַן וואַלט ער צוגאַסן גײַוואַרין. און אַזױ פֿירט זײַך אין די צױווי מדינות. וואַרין אין דער מדינה הערט מען דאָס קול יְלָהָ מוזן זײַ אַלע קלאַגן פֿנ״ל. און אַזױ אין דער אַנדערע מדינה אײַז אײַך אַזױ.

און אײַן מדינה פון דער אַנדערער אײַז ווייט טױזנט מייל. בְּכֵן אַז אײַר זענט אַזױנע חכמים אין מאַזיקאַ. (דײַנו אײַר קאַנט שפּילן און זינגען) העלפּט זע די צױווי מדינות. אַדער מאַכט חאַטשע נאָך דאָס קול (דײַנו דאָס קול יְלָהָ וואָס מע הערט דאָרט מאַכט נאָך דאָס קול) האַבן זײַ צו אים גײַאָגט. וועסטו אונז אַהין פֿירן. האַט ער גײַאָגט. יואַ. אײַך פֿיר אײַך אַהין. האַבן זײַ זײַך אײַך גײַוויבן אַלע אַהין צו גײַן.

זענען זײַ גײַאָנגען און זײַ זענען אַהין גײַקומען (דײַנו צו אײַן מדינה פון די צױווי מדינות פֿנ״ל) ווי סע גײַקומען נאַכט. אײַז גײַווען אַזױ ווי תּמיד. זײַ האַבן אַלע אָנגײַהױבן צו קלאַגן און די חכמים האַבן אײַך גײַקלאַגט. (האַבן זײַ שױן גײַזעהן אַז זײַ קענען זײַ ניט העלפּן)

האַט ער צו זײַ גײַאָגט (דײַנו דער וואָס האַט גײַהאַט אײַן קרוימען האַלז האַט גײַאָגט צו די חכמים פֿנ״ל) על כָּל פְּנִים. זאָגט מיר פון וואַנעט אײַז דאָס קול יְלָהָ וואָס מע הערט דאָרט פון וואַנעט אײַז דאָס קול. האַבן זײַ צו אים גײַאָגט. און דו ווייסט. האַט ער גײַענפֿערט. אײַך ווייס יואַ.

וואַרין סע אײַז פאַרהאַנדן צױווי פּייגיל. אײַנער אײַן ער און אײַנער אַ זי, און די פּייגיל זענען נאַר אײַן פאַר אײַך דער וועלט אײַז די זי פאַרפאַלן גײַוואַרין. זוכט ער זי און זי זוכט אים.

האַבן זײַ זײַך זײַער לאַנג גײַזוכט. אײַנס דאָס אַנדערע. בײַז זײַ זענען פאַר ערט גײַוואַרין. און זײַ האַבן גײַזעהן אַז זײַ קענען זײַך שױן ניט גײַפֿינען אײַנס דאָס אַנדערע. זענען זײַ גײַבליבן שְׁטײַן.

און זײַ האַבן זײַך גײַמאַכט נעסטן. דער ער האַט זײַך גײַמאַכט אַ נעסט לעבן אײַן מדינה פון די צױווי מדינות. און ניט רעכט נאָהנט נאַר וועדליג דאָס קול פון דעם פּױגיל הײַסט דאָס נאָהנט וואַרין פון דעם אָרט ווי ער האַט זײַך גײַמאַכט אַ נעסט קאַן מען שױן פון דאָרט הערן זײַן קול אין דער מדינה. און אַזױ זײַ האַט זײַך אײַך גײַמאַכט אַ נעסט לעבן דער אַנדערער מדינה. (דײַנו אײַך אַזױ ניט רעכט נאָהנט. נאַר פון דאָרט קאַן מען שױן הערן אײַר קול דאָרט) און אַז סע קומט די נאַכט. אַזױ הײַבן אָן די פאַר פּױגיל צו קלאַגן. וואַרין ער קלאַגט אײַך אײַר. און

זי קלאַגט אויף אים. קלאַגין זיי זייער מיט אַ גרויס קול יללה.

און דאס איז דאס קול יללה. וואס מע הערט אין די צוויי מדינות. וואס מחמת דעם קול מוזין זיי אלע קלאַגן דאָרט און קענען ניט שלאָפן. (אזוי האט דער קרומער האלז זיי אלץ דערציילט)

לושמייר זי האבין אים דאס ניט גיוואלט גלייבן.
האבין זיי צו אים גיזאגט. וועסטו אונז אהין פירן (דהיינו צו די פייגיל) האט ער גיזאגט יוא. איך קאן אייך פירן אהין. לושמייר ווי קאנט איר קומען אהין. מיידיך דא קאנט איר ניט אויס שטיין דאס קול יללה. און איר מוזט אלע קלאַגן. אז איר וועט אהין קומען. וועט איר זיך שוין גאר ניט קאנען אויסשטיין דאס קול יללה.

און בייטאג קאן מען דאָרט די שמחה ניט אויסשטיין.
ווארן ביי טאג קומען זיך דאָרט צום אויף פייגיל צו איטליכן באזונדער. דהיינו צו אים און צו איר.

און זיי טרייסטין זיי און מאכין זיי פרייליך מיט זייער גרויסע שמחות. און זיי ריידן זיי אויס און טרייסטין זיי. איר וועט זיך נאך אפזויכן. איינס דאס אנדערע.

און זיי מאכין זיי זייער פרייליך. ביז ביי טאג קאן מען דאָרט די שמחה ניט אויסשטיין. און דאס קול פון דער שמחה הערט מען ניט ווייט. נאר אז מען קומט אהין. אבער דאס קול יללה דאס הערט מען ווייט. קאנט איר דריבער אהין ניט קומען.

האבין זיי צו אים גיזאגט. קאנסטו דאס פאררעכטין. האט ער גיענפערט יוא. איך קאן דאס פאר רעכטין. ווארין איך קאן נאך מאכין אלע קולות פון דער וועלט. און ווידער איך קאן ווארפן קולות. דהיינו איך קאן ווארפן א קול. וואס דא ווי

איך לאז ארויס דאס קול. זאל מען דאס קול גאר ניט הערן.

נאר ווייט זאל מען דאָרט דאס קול הערן דריבער קאן איך ווארפן דאס קול פון איר צו אים. דהיינו דאס קול וואס איך וועל איר נאך מאכין זאל אַנקומען נאהנט צו דעם אָרט וואו ער איז. און אזוי קאן איך ווארפן זיין קול אז סע זאל אַנקומען נאהנט צו איר. און דורך דעם וועל איך זיי צום אויף ציהען. (ביז ער וועט זיי צום אויף ברענגען).

לושמייר ווער וועט דאס אים גלייבן. איז ער גיגאנגען און ער האט זיי גיפירט אין א וואלד אריין. האבין זיי גיהערט. אזוי ווי איינער עפינט אויף א טיר און פארמאכט זי ווידער און טוט א קלאפ מיט דער קלאימקע. און שייסט אויס מיט אַ ביקס. און שיקט נאך דעם הונט אז ער זאל חאפן. און דער הונט האט גיגראזניט אין שניי. און דאס האבין זיי אלץ גיהערט.

און זיי האבין זיך אום גיקוקט. האבין זיי ניט גיזעהן קיין שום זאך און פון איהם האבין זיי אויך ניט גיהערט קיין שום קול. (נאר ער דהיינו דער קרומער האלז האט ער עס גיווארפן אזוינע קולות. האבין זיי זיך שוין גיזעהן אז ער קאן נאך מאכין אלידליי קולות און ער קאן ווארפן קולות). (און ווייטער האט ער דא ניט דערציילט. און סע גייט דא נאך אפ).

נמצא האב איך א הסכמה פון דער מדינה. אז איך האב זייער א וואויל קול און איך קאן נאך מאכין אלע קולות פון דער וועלט. היינט שענק איך אייך דאס במתנה גמורה דרשה גישאנק אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך.

איז דאָרט גיווארין אַ גרויסע

שמחה און אַ גרויסע חדוה זייער.

געווינער אויף די בחינות איז: הילד החשוב ישראל פישער, ירושלים, (זיבן בעטלערס 4)

מען קען אפנעמען די מתנה ביים משגיח פון חדר ברסלב ירושלים

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל,

02-5-3333-72

646-585-3040

בחינה אויף ספורי מעשיות די דרייצנטע מעשה (5) פון די זיבן בעטלירס

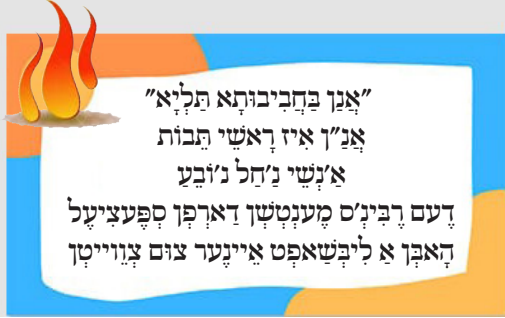
- מענער ווייבער און קינדער קלאגן מיט א וויינעדיגע קול
- י. **וואס איז געשען צו די חכמים ווען זיי האבן געהערט די קלאגן פון די מדינה?**
 - זיי האבן געזאגט אז זיי האבן א עצה זיי צו העלפן
 - זיי האבן אויך אנגעהויבן קלאגן
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יא. **וואס זאגט דער בעטלער פון וואו קומט דער קול וואס דורך דעם קלאגן די מדינות?**
 - פון צוויי פיילג וואס זוכן זיך איינס דאס אנדערע
 - פון א לייב וואס שרייט
 - פון מענטשן וואס קלאגן
- יב. **פארוואס קענען נישט די חכמים קומען צו די פיילג?**
 - ווייל דער בעטלער קען זיי נישט אהינפירן
 - ווייל ס'איז א סכנה/דיגע וועג
 - ווייל זיי וועלן נישט קענען אויסהאלטן די קול יללה
- יג. **און פארוואס קענען נישט די חכמים קומען דארט בייטאג?**
 - ווייל נאנט הערט מען די קול יללה אויך בייטאג
 - ווייל דער בעטלער קען זיי נישט אהינפירן
 - ווייל זיי וועלן נישט קענען אויסהאלטן די שמחה וואס איז דא דארט בייטאג
- יד. **וואו ווייט הערט מען די קול פון די שמחה בייטאג?**
 - אזוי ווייט וואו די קול יללה פון בייטאכט
 - ווייטער פון די קול יללה פון בייטאכט
 - נאר אז מ'קומט אהין (ביי די פיילג)
- טו. **צו וואו האט דער בעטלער געפירט די חכמים?**
 - אין א וואלד אריין
 - צו זיין שטוב
 - צו א גארטן
- טז. **פון וועלכע זאכן האבן זיי דארט געהערט א קול?**
 - פון א פויק, א פידל, א טיר און א הונט
 - פון א טיר-קלאמקע, א בייקס און א הונט
 - פון א פויק, א פידל און א טיר-קלאמקע.
- יז. **וואס לערנסטו לויק פון די מעשה פון דעם טאט?**

אל ס'איז ראוי גאר גארק לויק צו פרייען, מיטן האפן אל מ'וועט לויק נאך טרעפן

 - די הויסקייט פון דעם בעטלער וואס העלפט די ארינות
 -

- א. **אלת כמות: ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם בעטלער וואס האט אקרוואה האלדס?** (ס'יז איהר'נ'ת"א"ב)
- עב"ק כ"ה אדר תק"ע
 - עב"ק ג' ניסן תק"ע
 - ד' ניסן תק"ע
- ב. **ווי אזוי איז געווען באמת די האלד פון דעם פערטן בעטלער?**
- א קרומער האלדז
 - זייער א גלייכע האלדז
 - זייער א גלייכע און א שיינע האלדז
- ג. **וואספארא קול האט דער בעטלער געהאט?**
- א הייזעריגע קול
 - א פשוטע קול
 - זייער א וואויל קול
- ד. **פון וועמען האט ער א הסכמה?**
- פון די מדינה וואס לעבן היים טובים
 - פון דעם אמת'ן איש חסד
 - פון די מדינה וואס אלע זענען חכמים אין מוזיקא
- ה. **וויפיל חכמים רעכנט דער רבי אויס וואס האבן זיך בארימט מיט די חכמה פון נגינה?**
- דריי
 - זיבן
 - צעקן
- ו. **וועלכע קולות איז דער רבי מפרט אז זיי קענען עס נאכמאכן?**
- א פויק און א פידל
 - א פויק און א פייפער
 - א פויק און וואו מ'שייסט פון הורמאטעס
- ז. **מיט וואס איז די קול פון דעם בעטלער בעסער פון זייערע?**
- ווייל זייער קול איז שטילער
 - ווייל זייער קול איז מער הייזעריג
 - ווייל זיי קענען נישט העלפן די צוויי מדינות
- ח. **וואו ווייט זענען די צוויי מדינות איינס פון די אנדערע?**
- ניינעף הונדערט מייל
 - טויזענט מייל
 - א תחום שבת
- ט. **וואס געשעהט ביינאכט ביי די צוויי מדינות?**
- די עלטערע מענטשן קלאגן מיט א וויינעדיגע קול
 - די ווייבער און קליינע קינדער קלאגן מיט א וויינעדיגע קול

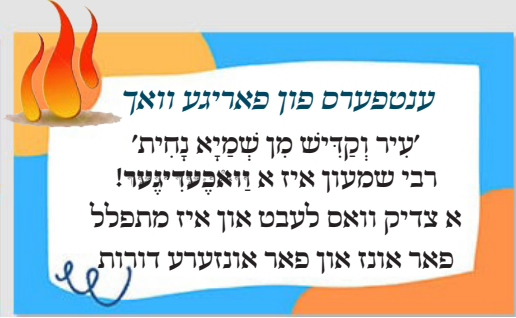

“אָנן בחיבותא תליא”

אנן איז ראשי תבות

אנשי נחל נובע

דעם רבינ'ס מענטשן דארפן ספעציעל
האבן א ליפשאפט איינער צום צווייטן

ענטפערס פון פאריגע וואך

עיר וקדיש מן שמיא נחית'

רבי שמעון איז א וואפעדיגער!

א צדיק וואס לעבט און איז מתפלל

פאר אונז און פאר אונזערע דורות

ניגון פון פאריגע וואך איז: “בינו בויערס בעם” געזונגען געווארן דורך ר' אהרן קיבליטשער, גאנץ מעגליך אז עס איז פארפאסט געווארן דורך אים [געווינער איז הילד הח' שמעון פישער]

קליינע שטיקלעך פון די תפלה וואס איז גוט צו זאגן לכבוד התנא אלוקי רשב"י לקוטי תפלות ח"ב תפלה מ"ז רבי שמעון בן יוחאי, עיר וקדיש מן שמיא נחית. הייליגע ליכט, גרויסע ליכט אויבערשטע ליכט. איר הייליגער רבי האט צוגעזאגט פאר אונז אידן, אז דורך אייך וועט די הייליגע תורה פון אונז אידן נישט פארגעסן ווערן, ווארום [ווייל] דורך איינער הייליגער ז'הר הקדוש' וועלן מיר אידן אויסגעלייזט ווערן פון גלות, און אפילו אין דער שטארקער 'הסתרה', ד.ה. פארהוילעניש און פארבארגעניש, גאר אין די לעצטע טעג 'בעקבתא דמשיחא' אין משיח'ס צייטן, האט איר צוגעזאגט אז פונדעסטוועגן וועט די הייליגע תורה פון אונזערע קינדער נישט פארגעסן ווערן, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק 'אנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה, ונתתה השירה הזאת לפני לעד, כי לא תשכח מפי זרעו'.

על כן בין איך יעצט געקומען דיר דא דערמאנען, הייליגער רבי, רבותי הקדושים, הייליגע צדיקים, דערבארעמט זיך אויף מיר, און קוקט נישט אויף גאר די שלעכטן און אלע עבירות וואס איך האב געטוהן פון זייט איך בין געבוירן ביז איצט, ... **האט** רחמנות אויף מיר, און איר זאלט זיך נישט ווענדן צו דאס אלעס, צו אלע פגמים וקלקולים, און עס זאל אייך אויף מיר נישט פארדריסן, נאר איר זאלט קלערן מחשבות און עצות פון יעצט אן, אז איך זאל חס ושלום נישט ווערן אפגעשטויסן פון השם יתברך און פון אייך, ווארום פון השם יתברך איז איצט אויך נישט קיין אפהאלט מיר צו העלפן, אפילו אין די צייט.

השם יתברך מיט זיין רחמנות וועט איינער תפלה אויסהערן, און אין איינער זכות וועט ער מיטעהלפן מיר מיט כל ישראל, און וועט אונז צו זיך צוריקקערן אינגיכן בתשובה שלמה, און וועט אונז נעבן זיך האלטן, און קיינמאל נישט אפלאזן בשום אופן, ביז איך וועל זוכה זיין צוריקקערן זיך צו השם יתברך באמת, און זיין ווי זיין גוטער ווילן, פון איצט ביז אייביג, און ביי מיין לעבן פאררעכטן אלעס וואס איך האב פוגם געווען, מיט דעם כח און אין זכות פון אלע אמת'ע צדיקים, וואס נאר אויף זיי אליין בין איך זיך סומך צו רעדן די ווערטער פאר זיי און פאר השם יתברך. דער בעל הרחמים ער ווייסט אלע באהעלטענישן, "השם יגמור בעדי, השם חסדך לעולם מעשי' ידיך אל תרף. הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, בי יכתירו צדיקים פי תגמל עלי'".

הדפסת הגליון נתנדב לרפואת נתן אליהו בן שירין

הדפסת הגליון נתנדב
ע"י ר' ראובן האראוויץ לרגל
החלאקה של בנו היקר

הדפסת הגליון נתנדב ע"י
ר' שלמה אנשין להולדת הבן

הדפסת הגליון נתנדב
להצלחת אברהם יצחק בן רבקה פינא

הדפסת הגליון נתנדב ע"י
ר' שמואל מאיר אנשין לרגל
החלאקה של בנו היקר

הדפסת הגליון נתנדב ע"י
ר' דוד נראמאן לרגל החלאקה
של בנו היקר

הדפסת הגליון נתנדב ע"י ישראל
מינצבערג נ"י
להודות על כל הטובות וניסים שעשה עמו ה'